

Abonnements- championen



Søren Jensen har i år vundet sit 11. trænerchampionat - derfor er der god grund til at finde smilet frem.

Den 48 årige galoptræner Søren Jensen er fast abonnent på trænerchampionatet på Klampenborg. I år vandt han sit 11. i træk ud af 12 mulige.

Som altid havde Søren Jensen inden sæsonen en god stald med spændende heste, men at have succes i så mange år i træk, vidner om både dygtighed og seriøsitet, og resultaterne er ret bemærkelsesværdige.

Træner Søren Jensen må høre iblandt de bedste træner i galoppens lange historie. Det er efterhånden blevet til 24-25 klassiske sejre - ikke blot herhjemme, men også rundt omkring i Skandinavien, og sammenligner man staldens indtjening, er det ganske flot i forhold til andre større og langt bedre økonomisk velfunderede galoplande.

Søren Jensen startede i dette hårde erhverv tilbage i 1975 på Fyens



Stig Hansen - Søren Jensens læremester.

Væddeløbsbane, og allerede to år efter - som 21 årig - oplevede han den store triumf, at vinde Dansk Derby med Ascot.

Og dermed fandt andre end provinsens hesteejere ud af, hvad Søren Jensen stod for, og mulighederne lå virkelig åben for den unge mand efter dette.

Træneren flyttede til Klampenborg i 1981, da stalden efterhånden var blevet fyldt op med Københavnskejede heste. Rejserne frem og tilbage mellem Odense og København var efterhånden også blevet trættende.

Søren Jensen blev udlært hos Stig Hansen, og der var også et ophold i USA hos Pope's Farm, hvor mange af dagens træningsmetoder blev indlært. Søren Jensen var også som træner for Bechmann Racing i England i halvandet års tid midt i 80'erne, men han trivedes ikke i sportens moderland, og hjemveen fik ham til at flytte tilbage til Danmark igen.

Har du aldrig fortrudt det ?

- Nej faktisk ikke og hele planen var også, at opdræt og træningen af Bechmann Racings heste skulle foregå i England, men hestene skulle løbe i Skandinavien, så oplægget var således ikke, at jeg skulle forsøge mig 100% på den engelske racing scene, fortæller Søren Jensen.

Efter hjemkomsten fra England trænede Søren Jensen hestene rundt omkring på Sjælland, men i de sidste 10 år har træneren haft sin residens på Enghaveyst med omkring 25 heste i træning. I sidste sæson havde træneren dog en filial på Jägersro i Malmø.

Hvad lå bag den ide?

- Hvis man ser realistisk på økonomien, er forholdene langt bedre i Sverige, og jeg forsøgte at stikke fingeren i jorden, men det blev aldrig den store succes. Jeg fik ikke

nogle svenskejede heste i træning, og derfor stoppede jeg allerede efter et år, da arbejdsmængden blev endnu større end resultaterne, siger Søren Jensen.

Søren Jensen har igennem sin karriere trænet mange gode heste og med den kendsgerning in mente, hvor svært det er at sammenligne heste igennem tiderne, må spørgsmålet lyde på.

Hvilke heste har givet dig den største glæde at træne ?

- Skal jeg nævne nogle få stykker, som jeg virkelig følte stor glæde ved, så er det heste som Ascot, Music Streak, Pompøs, Tony Vale, Frederico og Amalia. Gode heste er ikke altid så svære at træne, men disse seks har virkelig været dejlige individer at omgås med og nogle gange overrasket mig positivt.

Søren Jensen er nok en af de trænere,



3-årige Amalia topper Årsrevyens Top 10-liste.

som man overhovedet ikke kan læse noget ud af, hvis man ser på kropssproget, og det kan måske være en smule irriterende eller frustrerende at opleve ham gå i vindercirklen, lige meget om det er til en klassisk vinder eller en Klasse 5 sejrshest.

Man kan overhovedet ikke se nogen forskel på trænerens udtryk.

Om følelser

Har du ingen følelser?

- Selvfølgelig har jeg det. Jeg har mange følelser, men jeg tror, at jeg måske ubevist på en løbedag tænker mere på de nederlag jeg har. I de større løb har jeg måske ved siden af vinderen andre startende heste i løbet, og der tænker/føler jeg nok mere med de ejere/hestene, end dem som jeg skal ind og hædres med. Men det er bestemt ikke noget som jeg pålægger mig selv. Sådan er det bare blevet, men man skal

ikke tvivle på, at jeg er glad for hver en vinder, jeg tager imod.

Bliver du aldrig gal?

- Vi har vel alle temperament et eller andet sted, og jeg bliver også tit gal/vred - spørg bare mit personale - men mit synspunkt er, at jeg forsøger at have kontrol over situationen hele tiden, men »filmen kan også knække« for mig.

Søren Jensen har i stalden to fastansatte - Gitte Fahrenholtz (siden 80) og Birgitte Jessen Hansen (siden 85) - og det kan være svært at forstille sig, hvordan man kan varetage træningen af så mange heste, med så lidt personale i det daglige ?

- For de første er økonomien i sporten ikke til de store personaleudgifter, svarer træneren, men jeg har været så heldig, at jeg igennem mange år har haft en rigtig god stab af ryttere i stalden, som i flere tilfælde har arbejdet en del i udlandet hos

gode trænere. Det betyder, at de har en meget stor og vigtig erfaring med sig. Jeg forsøger altid at delagtiggøre dem i træningen af hestene, og hvad der skal ske med dem fremover, men selvfølgelig er det mig, som tager de endelige beslutninger, men en god dialog skal man hele tiden have med de mennesker, som rider og passer hestene i det daglige.

- Jeg har også haft den glæde, at Kim Andersen siden 1988 har redet ud for mig, når tiden var til det, og han skal sammen med

**100 % ren
Glukosamin-sulfat
fra Farmedical - en
hestekur der virker**

farmedical®

**Konsulent
Jens Chr Jensen
Tlf. 97885522
Mobil 29445522**



Søren Jensen må også tage sig tid til administrativt arbejde.

det andet personale tildeles en meget stor del af æren og succesen, som stalden har haft. Kim og jeg har haft en gentleman-aftale siden 1988, og der har aldrig været skrevet et ord om aftaler eller lignende. Kim Andersen indsats sammen med de andre arbejdsryttere har været et uvurderlig plus for stalden, indrømmer Søren Jensen.

Hvad synes du i øvrigt om standarden på de skandinaviske jockeys?

- Jeg mener nok, at de bør udvise mere ydmyghed overfor deres job og engang imellem tænke lidt over, hvor mange arbejdstimer og penge der er brugt på hestene, inden de sætter sig op. Der er for mange tilfælde, hvor de ikke tænker på, at hesten har en fremtid, efter de har redet dem. Det finder jeg meget forkert, siger han og fortsætter.

- Det er også årsagen til, at jeg forsøger at holde en fast rytter på mine heste hele tiden, og når Kim Andersen ikke er til rådighed, har jeg været meget tilfreds med Fernando Diaz' indsats.

Er der nogen forskel på dine trænings metoder fra din trænerstart og indtil nu?

Jeg træner faktisk hårdere nu end for 15 år siden, og før i tiden kunne jeg godt starte en hest

to-tre gange, hvor den faktisk brugte løbene til at komme i topform, samtidig med at den fik løbserfaring. Nu starter jeg ikke en hest i et prøveløb, uden den faktisk er løbsklar. Det betyder jo, at vi presser hestene mere, men der ligger jo mange penge i 2-årsløbene. Før i tiden havde vi flere større 2-årsløb at vælge imellem, hvorimod vi vel kun har fem-seks stykker nu. Det bevirker, at jeg er hårdere ved de unge heste end tidligere. Havde vi dog bare en bedre økonomi i sporten, så vi kunne



Sørens piger: Gitte Fahrenholtz og Birgitte Jessen Hansen.

give nogle af hestene den tid, de virkelig behøver, men sådan er det desværre ikke.

- Jeg vil dog understrege, at jeg selvfølgelig ikke træner en hest hårdt, som jeg ikke selv mener er klar til det, men jeg er overbevist om, at vores hestebestand vil have godt af, at vi havde mere tid til at gøre dem klar til væddeløb. Mange af hestene står ikke til det, som vi forlanger af dem, og det kan alt andet lige være en god ting, men situationen er nu engang som den er. Samtidig mener jeg ikke, at de danskopdrættede heste holder samme store bredde og styrke som tidligere, siger Søren Jensen.

Om dansk opdræt

Er det derfor at du »kun« købte en plag på Åringsauktionen?

- Nej det var nu ikke årsagen, men mange af mine hesteejere er selv opdrættere, og derfor køber jeg nok ikke så meget ind på auktionerne, idet jeg som regel får 10-12 plage hvert eneste år, direkte fra ejerne/opdrætterne.

- Men jeg skal dog indrømme, at jeg lige så snart, at fødselsregistreringerne dukker op, allerede sorterer kraftigt i dem, og jeg er i den heldige situation at have køber til de interessante plage, som jeg finder frem til.

- Vi mangler helt klart nogle af de gamle fuldblodsstutterier, som vi havde tidligere, som både leverede gode heste og samtidig sørgede for, at der var lidt mere bredde at vælge imellem.

- Jeg finder det samtidig bemærkelsesværdigt, at man ikke indenfor avlsudvalget får deres formue i avlsfonden til at arbejde for en bedre avl her i landet. Det ser ud til, at de ikke kan finde løsningen til, hvordan de kan forbedre deres egen situation, og vi trænere skal hele tiden blive ved med at finde ejere til deres opdræt.

- Jeg vil ikke kommentere om det er hingste eller hoppesiden, der skal forbedres, men man har

en fond til forbedringer, men den bliver bare ikke udnyttet, og jeg er bange for, at den ellers så gode fuldblodsavl her i landet vil stagnere, hvis man ikke hele tiden forsøger at forbedre materialet.

Hvordan ser du på den åbenlyse heste-ejerflugt, som vi har oplevet på de skandinaviske auktioner i år?

- Det er da et problem, man skal se med bekymring på, og de officielle tal fra auktionerne er absolut ikke positivt for sporten, men i øjeblikket er det ikke noget, som foruroliger mig personligt, idet jeg faktisk ikke har plads til flere heste. Hver eneste vinter gennem de mange sidste år har jeg måttet afvise en hel del heste på grund af pladsmangel, og jeg er ikke den eneste træner med dette problem.

Er der nogen forskel på de hesteejere, som du havde tidligere og dem, som du har nu?

- Jeg har jo været utrolig heldig at have en rigtig god fast stab af hesteejere, som jeg har et fortrinligt samarbejde med. De ved alle, hvor vanskelig dette »game« er, men jeg synes samtidig at kunne konstatere, at de nye folk, som kommer ind i sporten, og som ikke er bange for at bruge penge til en hest, er meget mere resultatorienterede end »den gamle garde«. Det kan til tider være svært at forklare problemerne for disse nye mennesker, men igen har det hele jo noget med økonomien at gøre.

Hvad har du størst problemer med i din trænergerning?

- Vores træningsforhold på Klampenborg er langt fra optimale. Det største problem er, hvor svært det er at få det ændret, men som træner skal man vel hele tiden forsøge at få de bedste arbejdsforhold som overhovedet muligt.

- Jeg er faktisk selv kommet med nogle forslag til nogle ting, hvor vi kan forsøge at forbedre sandbanen under vinteren, men nu må vi jo se, hvor langt administrationen kan strække sig, men et eller andet bør der ske. Forholdene er absolut langt fra tilfredsstillende, siger han.

Om Dansk Galop

Hvordan syntes du at galopporten bliver drevet/ledet?

- Der er ikke så meget at udsætte på administrationen på Klampenborg. De gør vel, hvad de kan med de midler, de nu engang har til rådighed.

- Derimod mener jeg ikke, at der sker nok i Dansk Galop. For det første mangler der efter min mening »manpower« nok til at gøre sporten mere synlig. Det personale

man har i administrationen har rigeligt at se til i det daglige, og derved er der vel hverken tid eller kræfter i overskud til at gøre sporten mere synlig udadtil, og det er vel ellers målsætningen for Dansk Galop som sportens hovedorganisation?

- Bagved sidder der en kæmpe stor bestyrelse (16 medlemmer), som absolut ikke virker synlige, og det virker også som om, at der er en lidt tung arbejdsgang der. Jeg kan ikke forstå, hvorfor bl.a. opdrætterne skal have en så stor magt, som de har i selve sporten. Det bedste ville vel være, at sporten blev ledet af mere uafhængige personer, som måske ikke ville være bange for at tage arbejdshandskerne på.

- En meget mindre bestyrelse ville efter min mening være mere beslutningsdygtig og kunne sætte galopporten øverst på dagsordenen. Det virker ikke rart, når man kan få den fornemmelse, at for mange personlige interesser har indflydelse på bestyrelsens beslutninger, og det gavner ikke sporten i den sidste ende.

Er det stadigvæk interessant at træne heste efter dine mange store triumfer og resultater?

- Man bliver aldrig træt af succes, og jeg finder det utrolig inspirerende hver eneste efterår, når de nye plage kommer til stalden. Der findes ikke noget bedre end at have succes i et samarbejde med en hest, og der er aldrig en dag, som er ens i mit arbejde - selv om at det måske godt kan virke sådan.

- At jeg som før nævnt måske ikke udtrykker min glæde åbenlyst, så finder jeg alligevel virkelig stor glæde i mit arbejde og de mange forskellige opgaver, jeg har i arbejdet med væddeløbsheste. De bliver aldrig uinteressante, siger han.

Den interesserede væddeløbsfans har ganske givet lagt mærke til, at træner Søren Jensens store resultater - igennem de sidste par år - er opnået ved hjælp af hopper som Miss Lovely, Amalia, Et Toi Royale, Singita, La Sall og Lady Clementine.



Søren Jensen med to af de heste, der var med til at sikre trænerchampionatet i år - Las Sall /tv) og lady Clementine - efter dobbeltsejren i Vinterfavoritternes Ærespræmie.

KONGERIGET DANMARKS
HESTEFORSIKRING G/S

TILFREDSE KUNDER I
MERE END 140 ÅR...

BESØG: WWW.KDH.DK ELLER RING: 33 15 39 70





Federico er en af de heste, som træner Søren Jensen holder højt blandt sine mange stjerner.

Hvad er det med dig og hopperne?

- Jamen der er ikke noget specielt. Det har bare udviklet sig sådan i de seneste år, men det har selvfølgelig også noget at gøre med mine ændrede træningsmetoder, som jeg tidligere har nævnt. Og så det faktum, at hopperne er tidligere færdige/klar, har bevirket, at det har været hopperne, som har båret en stor del af de seneste års gode resultater.

Hvad kan virkelig ødelægge hverdagen?

- Der er to ting som virkelig kan ødelægge dagen for mig. For det første har jeg svært ved at acceptere en dårlig galop (træningsarbejde), hvis og når jeg måske havde forventet noget andet. Det kan godt give mig nogle urolige timer. At løbene ikke altid går som de skal - efter ens mening - er til at leve med, men skuffelser i morgengalopperne har jeg sværere ved at acceptere.

- For det andet (sagt med et smil) kan en sprunget vandkop i boksene (og det sker altid en lørdag aften), i den bageste boks så alt bliver oversvømmet virkelig ødelægge humøret og stemningen, men det er vel ganske forståeligt.

Hvis ikke du var blevet galoptræner, hvad havde du så lavet nu?

- Jeg tror faktisk, at det var blevet noget med EDB. Jeg nåede at være i praktik i et EDB firma på Fyn - som ganske ung - og det var noget som virkelig interesserede mig meget. Så jeg havde nok valgt den vej,

hvis ikke at væddeløbs-sporten fik bidt sig fast i mig.

Har du en slags »fobi« med telefoner? Du er aldrig til at få fat på.

- Nej, det mener jeg ikke, men jeg er vel ikke så god til at huske min mobiltelefon, som jeg burde være. Men jeg mener dog helt sikkert, at jeg er blevet bedre til det. (Det sidste sagt smilende). Seriøst skal jeg vel også nævne, at med en så stor forretning som jeg driver, kan det til tider være svært at nå det hele.

Hvad slapper du af med. Har du nogle fritidsinteresser?

- Jeg har faktisk ikke nogle, og der er heller ikke tid til andet, når man er galoptræner. Jeg prøver vel bare på at få så meget tid til mig selv og familien som overhovedet muligt, og det kan til tider være meget svært at opnå.

- Man skal huske på, at jeg bor ved stalden, og på den måde er jeg altid på, og jeg forlader faktisk aldrig mit arbejde. Det gør det med fritid til noget hypotetisk, dog kan jeg nyde en god bog engang imellem.

Hvad laver du om 5 - 10 år?

- Jeg træner klassiske vindere på Enghave!stl, slutter Søren Jensen.



Er der to der står sammen i dansk galopspor, så er der jockey Kim Andersen og Søren Jensen.